

PRYČ Z TOHO DOMU III.

Rozholedbal se šum ve vlnách trav, strom přidal
strom, a pak celá krajina zhučená v splav a tulák
v sobě způli i napůl v tom šílenství hledal bod.

Něco mi říkalo: Soustřed' se, je takový zvláštní
moment při popravě, kdy těsně před úkonem
namnoží se těla, ale vina je ve všech, ne v jednom,

a tak stíhám tu krajinu jak běsnící důstojník tváře
vojínů, lačný po místě pro zlomů zlom, a jestli začne
pršet, asi takhle:

zřídka kdy se vídám tak silný, abych jedním
pohybem ruky smetl z kuchyňského stolu
cukřenku, z níž se sypou iluze jak o život,

dlouhá sladká lajna pro závislé na adrese já, tečka,
com.